

Čís. 14471.

Nemožno sa domáhať žalobou podľa §39 zák. čl. LIV:1912 zrušenia exekúcie, vedenej na základe platebného príkazu čsl. zúčtovacieho ústavu, vydaného podľa § 7 nar. č. 224/1924 Sb. z. a n. a čl. 13 úmluvy č. 55/1930 Sb. z. a n., na tom základe, že dlžník je na základe pravoplatne schváleného vyrovnania povinný platiť len kvótu (ktorú zaplatil) svojho záväzku a nie exekúciou vymáhanú celú sumu.

(Rozh. z 21. VI. 1935, R IV 200/35.)

Žalobník domáhal sa žalobou podľa § 39 zák. čl. LIV : 1912 zrušenia exekúcie, vedenej na základe platebného príkazu čsl. zúčtovacieho ústavu, vydaného podľa § 7 nar. č. 224/1924 Sb. z. a n. a čl. 13 úmluvy č. 55/1930 Sb. z. a n., na tom základe, že je v dôsledku pravoplatne schváleného vyrovnania povinný platiť len kvótu svojho záväzku a túto už zaplatil.

O d v o l a c í s ú d spor pre sporu prekážajúcu okolnosť podľa bodu 1 § 180 Osp. zastavil.

N a j v y š š í s ú d rekurzu nevyhovel. D ô v o d y :

Dlhý a pohľadávky, na ktoré sa vzťahuje pokračovanie podľa oddielu V. Úmluvy medzi Čs. republikou a kráľovstvom Maďarským zo dňa 26. mája 1928 č. 55 Sb. z. a n. z r. 1930, boli článkom 22 tejto úmluvy výslovne vyňaté z poradu práva a na tom nebolo nič zmenené § 5 zákona zo dňa 21. marca 1930, č. 51 Sb. z. a n., hoci výlučne len pre vnútorný obor samej Čs. republiky upravuje otázku vlivu mimo-konkurzného vyrovnania resp. konkurzu na záväzky spomenutého druhu; najmä nebolo na tom nič zmenené ani pokiaľ ide o záväzky, v pokračovaní smluvou upravenom pravoplatne už zistené, lebo bez zvláštného ustanovenia nemožno predpokladať, že by ten istý záväzok do určitej doby mal byť vylúčený z poradu práva, potom však mu podliehal. Stanovisko napadnutého usnesenia je tedy správne.

Čís. 14472.

Platnosti výpovedi zamestnanca okresnej nemocenskej poisťovne, usnesenej na spoločnej schôdzke predstavenstva a dozorčieho výboru podľa § 67 a) zák. č. 221/1924 v znení vyhlášky č. 185/1928 Sb. z. a n.*), nie je na závädu, že návrh nebol podaný predstavenstvom, ale len starostom a vedúcim úradníkom.

(Rozh. z 21. VI. 1935, Rv IV 54/35.)

Žalobou domáhal sa žalobník, smluvný zamestnanec okresnej nemocenskej poisťovne, vyslovenia neplatnosti danej mu výpovedi pre nezachovanie formálnych ustanovení, ktoré videl medzi iným v tom, že návrh na jeho výpoveď nebol predložený spoločnej schôdzke predstavenstva a dozorčieho výboru okresnej nemocenskej poisťovne predstavenstvom, ale len starostom a vedúcim úradníkom.